

■ **OPTREDEN** NO GUTS NO GLORY VERZORGT MUZIEK VOOR KANKERPATIËNTEN, MAAR HET LEVEN LAAT ZICH NIET STUREN

LAATSTE MUZIKALE WENS NU OP UITVAART

Nog één keer wilde Bertie haar lievelingsmuziek horen. Operastukken, live gezongen, zodat ze het ook echt tot in haar botten kon voelen. Alles werd op alles gezet om die laatste wens in vervulling te laten gaan. „Maar Bertie ging veel te hard achteruit, de arts was al gebeld en het optreden kon niet meer doorgaan. We hadden het haar zó gegund.”

door **Eline Verburg**

Bertie Jaspers, die kort daarop overleed op 77-jarige leeftijd, zal de muziek zelf niet meer horen. Maar de gasten op haar besloten uitvaart deze zaterdag wel. „Dat moest dan zo zijn”, berusten haar zoons Kevin en Jeroen Toma in de droevige situatie.

De Limburgse broers meldden zich vorige week 'met spoed' bij Ellen Gerritsen, wier stichting No Guts No Glory (NGNG) muzikale wensen vervult voor kankerpatiënten en hun naasten.

Uitbehandeld

Bertie was na bijna vijftien jaar uitbehandeld en naderde haar einde. „Het Bloemenduet uit de opera *Lakmé* en het stuk *Barcarolle* van Jacques Offenbach hielpen haar op verdrietige momenten en bij het accepteren van haar eigen ziekte”, vertelt Jeroen. „Ze kreeg allerlei vormen van kanker en we bespraken al eerder haar wensen voor de uitvaart. Deze muziek luisterde ze graag. Ze zei: 'Dan voel ik tenminste weer wat goeds in mijn lichaam.'”

Ellen Gerritsen van de stichting No Guts No Glory.
FOTO BEN HOUDIJK

‘We hadden het haar zó enorm gegund’

Ellen Gerritsen zocht en vond binnen een paar uur de sopraan Fenna Ograjensek beschikbaar om beide nummers voor Bertie uit te voeren. „Ik kende de stich-

ting niet, maar het verhaal raakte me enorm”, zegt Ograjensek. „Het klopt ook dat muziek echt veel kan betekenen. Met mijn collega, mezzosopraan Lien Haege-

man en pianist Robert Weirauch gingen we zo snel we konden op weg naar haar woonplaats Susteren. Wij in vol ornaat in onze concertjurken, Robert met een elektrische piano om ons te begeleiden.”

Maar het leven laat zich niet sturen, zo ervoeren de muzikanten. „Tegelijk waren we het meteen eens met het voorstel van NGNG, dat we in plaats van aan haar sterfbed, op haar uitvaart zouden optreden.”

Eerbetoon

Berties zoons beschouwen het als erbetoon. „Ze heeft eigenlijk minder van haar leven kunnen maken dan ze had gewild”, blikken ze samen terug. „Ze was gescheiden van onze vader, die in 2015 overleed, en daarna hertrouwd. Deze man kreeg een hersenbloeding en daarna vasculaire dementie. Ze wilde voor hem zorgen, maar toen ze zelf zware chemokuren en immunotherapie moest ondergaan, moest ze het moeilijke besluit nemen om hem in een verzorgingshuis op te laten nemen.”

Ze halen deze dagen volop herinneringen op. „We hadden het niet breed, maar

met weinig kon ze heel veel. Ze hoefde niet per se naar de top, maar leerde ons dat iets kleins ook groots kan zijn. Met die instelling nam ze veel mensen voor zich in.”

Afleiding

De stichting No Guts No Glory zélf betekende voor Bertie eveneens een welkome afleiding van de pijn en ook de eenzaamheid. „Ze leefde al jarenlang heel erg mee met de verhalen van mensen en hun wensen op de website. Dat vergrootte tegelijkertijd haar kleiner wordende wereld.”

Ellen Gerritsen weet nog dat Bertie vaak bemoedigende berichtjes postte op de site en ook dat de frequentie daarvan de laatste tijd afnam. „Zo jammer dat we haar niet meer konden laten genieten van haar lievelingsmuziek. We hadden het haar zo enorm gegund, nadat zij jarenlang al die andere mensen alles zo hard gunde. Maar het is mooi om te ervaren hoeveel mensen bereidwillig waren om dit te doen.”

No Guts No Glory,

verwijzend naar een nummer van de Britse metalband Bolt Thrower, werd in 2010 opgericht door Sander Gerritsen, de broer van Ellen. Hij overleed in 2011 aan kanker, waarna zij de dagelijkse leiding overnam. „Het staat voor 'als je het niet probeert, weet je nooit of het kan'. We leven geheel van donaties van particulieren en bedrijven en financiers hiermee muzikale wensen, hoe gek je het ook maar kunt verzinnen.”

Met een ziek kind naar de Nijntje-musical, ziekenhuisconcerten, elektrische gitaarles voor een achtjarige jongen, zanglessen en workshops voor patiënten die in een

Operazangeres Fenna Ograjensek en pianist Robert Weirauch treden nu op tijdens de uitvaart van Bertie.
EIGEN FOTO

zwaar traject zitten, een optreden in een hospice of zelfs echt concertbezoek: „We gaan met liefde voor mensen *above and beyond*”, zegt Gerritsen. „Gemiddeld krijgen we drie tot tien aanvragen per week, die we allemaal persoonlijk aanvliegen.” Qua werkwijze sluit NGNG aan bij stichtingen als Ambulancewens en Make a wish, „al richt Ambulancewens zich op terminale patiënten en Make a wish alleen op kinderen.”

Kasteel

En het komt dus ook voor dat vervulling van de wens niet op tijd komt. Zoals voor Bertie Jaspers. Kevin en Jeroen zijn ondanks alles blij dat hun moeders favoriete muziek zaterdag alsnog weerklinkt. „De uitvaart is niet in een kil crematorium, maar op een mooi Limburgs kasteel, met een middeleeuwse feestruimte. Daar ligt ze opgebaard in een rieten mand. Geen koffietafel, maar een borrel. En een lekkere puntzak met friet. Dat past bij haar.”

Bertie Jaspers, voor wie een optreden zou worden verzorgd met haar lievelingsmuziek, zal de klanken zelf niet meer horen. Zij overleed op 77-jarige leeftijd.
EIGEN FOTO

BERTIES ZONEN BESCHOUWEN HET NU ALS EEN EERBETON